

Newsletter 1/2021

- ■ Ze světa vědy a rovnosti
- ■ Jedna velikost nestačí
- ■ Slavné i zapomenuté
- ■ Rozhovor s laureátkou Ceny Milady Paulové 2020, dr. Ilonou Müllerovou
- ■ Tipy týmu NKC – gender a věda

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

po více než dvou měsících se shledáváme u prvního vydání čtvrtletního newsletteru NKC – gender a věda. Kromě nové podoby se mu dostalo celé řady úprav. Jednou z nich je rubrika „Ze světa vědy a rovnosti,“ která přináší krátký přehled zpráv, jež nás v uplynulých měsících nejvíce zaujaly, a které by vás podle našeho názoru neměly minout. Stálíci našeho newsletteru naopak zůstává seriál o genderové dimenzi s novým názvem „Jedna velikost nestačí“ a rubrika „Slavné a zapomenuté“ o význačných vědkyních z České republiky i ze světa. Nově se zde též setkáte se sekci „Rozhovor,“ ve které vám představíme zajímavé osobnosti, jež o vědě i rovnosti promluvíly exkluzivně pro NKC. Poslední rubrikou březnového vydání jsou staronové „Tipy týmu NKC – gender a věda,“ ve které objevíte řadu podnětů na knihy, filmy či rozhlasová vysílání, které si získaly naši pozornost, a o které se s vámi chceme podělit. Věřím ale, že v nadcházejících číslech newsletteru na vás čeká celá řada dalších poutavých novinek a okének. Doufám, že vás budou bavit a informovat alespoň stejně jako doposud.

S přáním nejlepšího možného „Měsíce ženské historie“ i inspirativního čtení za tým
NKC – gender a věda

Kristýna Veitová

Ze světa vědy a rovnosti

Jak vypadá vědec? Děti kreslí ženy více než kdykoli předtím.

Počty amerických dětí, které ve škole při úkolu „Nakreslete vědce“ nakreslí ženu, stále rostou. Hovoří o tom nová studie, jež shromáždila informace o téměř 21 000 obrázcích nakreslených v průběhu 50 let.

Děti, které tento úkol vypracovávaly v 60. a 70. letech, nakreslily ženu v méně než 1 % případů. Podle závěrů nové studie ale počty obrázků vědkyň v roce 2016 tvořily jednu třetinu, a u dívek dokonce více než jednu polovinu. Tento trend je tak obdobou skutečného nárůstu počtu vědkyň. Za zhruba stejné období vzrostlo zastoupení amerických žen na vědeckých pozicích z 28 % na 49 % v biologických vědách, z 8 % na 35 % v chemii a z 3 % na 11 % ve fyzice a astronomii. Více [zde](#).

Paradox severské rovnosti žen a mužů

Nová skandinávská studie ukazuje, že finské univerzity mají v oblasti zvyšování genderové rovnosti zavedeno méně opatření než univerzity ve Švédsku a Norsku. I přesto je ale podíl profesorek v těchto zemích stejně vysoký.

Tzv. paradox severské rovnosti žen a mužů označuje fenomén toho, že navzdory četným opatřením skandinávských zemí na poli genderové rovnosti zde není zastoupení žen a mužů v akademické sféře o nic lepší než ve zbytku Evropy. „Ve skutečnosti je podíl profesorek v Norsku a Švédsku po dlouhou dobu stejný jako evropský průměr,“ říká jedna z autorek studie, socioložka Liza Reisel, která se svými kolegyněmi zkoumá existující opatření na různých univerzitách v severských zemích a jejich účinek. Jedním z hlavních poznatků týmu je, že Finsko v porovnání s ostatními zeměmi vyčnívá, protože i přesto, že na podporu rovnosti zavedlo méně opatření, zastoupení žen je zde stejné jako v zemích, v nichž mají opatření více. „Dosud nemůžeme říct nic definitivního o tom, proč je Finsko před ostatními severskými zeměmi napřed, ale zvažujeme, že bez opatření na podporu rovnosti by byl vývoj genderové rovnováhy v Norsku a Švédsku možná slabší.“ Co je podle Lizy Reisel ovšem jisté, je, že kvalita opatření je důležitější než jejich kvantita. O dalších hypotézách existence severského paradoxu se můžete dozvědět [zde](#).

Americký sen: Z farmaceutky z Vejprt děkankou v Montaně

Markéta Marvanová patří mezi nejvýznamnější klinické farmaceuty a farmaceutky v oblasti neuropsychiatrie v USA. Navíc se jí coby Češce podařila výjimečná věc – Ioni se stala děkankou Školy farmacie Univerzity v Montaně.

Farmaceutka Markéta Marvanová prý vždy chtěla víc a tohle je výsledek: Je uznávanou expertkou neuropsychiatrie – podílí se mj. na výzkumu léčby Parkinsonovy a Alzheimerovy choroby – a ve Spojených státech získala titul profesorky. Od loňského února navíc zastává pozici děkanky a od léta řídí i celou montanskou College of Health, která má pod sebou pět dalších různých univerzitních škol. „Byla to složitá cesta plná tvrdé práce, zodpovědnosti i štěstí,“ říká Marvanová, jejímž snem prý vždy bylo poznávat svět a vystoupit z davu. O tom, jak se jí jejího snu podařilo dosáhnout a proč nikde nezapouští kořeny, si můžete přečíst v rozhovoru pro [Forbes](#).

Ekonomky ve svém oboru čelí neobvyklé míře nepřátelství

Dle amerických studií je oblast ekonomie výrazně sužována genderovou předpojatostí. Nejnovější důkazy pocházejí z výzkumu typů otázek, kladených na odborných seminářích.

Výzkum vypracoval tým ekonomky Alicie Sasser Modestino, jenž díky zapojení desítek postgraduálních studujících, kteří se účastnili stovek ekonomických prezentací, zjistil, že ženy během svých příspěvků obdržely o 12 % více dotazů než muži. Nejpodstatnějším zjištěním ovšem je, že u dotazů mířených na ženy byla vyšší pravděpodobnost nepřátelského a

Řada výzkumných týmů v posledních letech zjistila, že je u žen v ekonomii méně pravděpodobné, že budou zaměstnány a povýšeny, a že ve snaze o publikaci jejich práce v ekonomických časopisech čelí větším překážkám než muži.

povýšeného tónu než u dotazů pro muže. „Změřili jsme něco, o čem jsme se domnívali, že změřit nelze,“ řekla dr. Modestino. „A vidíme to jako potenciální důvod, proč ženy nejsou v této profesi dostatečně zastoupeny,“ dodala. Výzkum jejího týmu je totiž pouze nejnovějším přírůstkem do rozsáhlého seznamu důkazů o genderové diskriminaci v ekonomii. Ta bohužel neexistuje výhradně v tomto oboru, existují ale důkazy, že ekonomie má obzvlášť velký problém. Genderové a rasové rozdíly jsou totiž v oblasti ekonomie [rozšířenější a mizí pomaleji](#)

než v mnoha jiných oblastech. Více o výzkumu týmu doktorky Modestino se dozvíte [zde](#).

Chcete se ze světa vědy a rovnosti dozvědět více? Sledujte náš [Facebook](#), [Twitter](#) či [Instagram](#).

Jedna velikost nestačí

Genderová dimenze v zemědělství

I když je dnes význam zemědělství v některých oblastech světa vyšší než v jiných, každá země a její ekonomika závisí na plodinách a surovinách, které zemědělství vyprodukuje. Za jejich produkcí ve velké míře stojí ženy, které především v zemích třetího světa tvoří většinu zemědělské pracovní síly. Navzdory tomu zemědělkyně jak v rozvojovém, tak vyspělém světě, čelí

mnoha genderově specifickým překážkám, které pramení z jejich nedostatečného přístupu k vlastní půdě, rozhodovacím pozicím, zdrojům či vzdělání.

Pokud jde o spotřebu a výrobu potravin, systematické genderové rozdíly existují ve všech společnostech. Ačkoliv jsou mezi nimi značné rozdíly, a to zejména mezi světovým severem a jihem, společným rysem většiny z nich je to, že muži vlastní více půdy. Např. v Evropské unii ženy vlastní přibližně jen 20–30 % půdy, což je stejné číslo jako na světovém jihu. Důvodem jsou místní zvyky a předpisy, které ženám v dědění půdy často brání. Nicméně i v zemích, kde jsou ženám a mužům formálně udělena stejná práva, je zemědělství zásadně ovlivněno faktorem genderu a pohlaví. V globálním měřítku totiž existuje korelace mezi stupněm mechanizace v zemědělství a genderem. Platí zde jednoduchá rovnice – čím méně je zemědělství mechanizované, tím vyšší je v něm podíl zemědělkyní.

Věděli jste?

V Norsku mají ženy a muži stejné právo dědit farmy až od roku 1974.

V EU i v zemích světového jihu např. ženy tvoří v průměru asi 40 % pracovní síly v zemědělství. Existují zde však velké rozdíly – v zemích s vysoce mechanizovaným zemědělstvím, jako je Nizozemsko, Německo a severské země, je podíl žen v zemědělství mnohem nižší než v méně mechanizovaném zemědělství východní a jižní Evropy. Genderové rozdíly v EU existují ovšem i co do velikosti farem, jelikož ty provozované ženami jsou v průměru o 12 % menší než farmy provozované muži.

Vyvstává otázka, proč více žen nevyužívá své právo vlastnit a provozovat farmy. Na jedné straně se ženy zdráhají investovat do zemědělství kvůli strukturálním faktorům, jako je nejistý finanční příjem, dlouhé pracovní dny a málo volného času – pracovní podmínky, které se obtížně kombinují s obdobím těhotenství, porodu a mateřské péče. Na straně druhé je třeba vzít v úvahu kulturní bariéry. Vzhledem k historické dominanci mužů v zemědělství si ženy samy uvědomují, že v zemědělství nejsou brány vážně. K těmto genderovým stereotypům a diskriminaci dívek

Na rozdíl od jiných odvětví, výzkum v oblasti potravin, jejich výroby a spotřeby zahrnuje genderovou dimenzi v poměrně velké míře. Většinou se soustředí na světový jih, přičemž často zkoumá nerovnosti v mocenských vztazích mezi muži a ženami ve vlastnických právech k půdě, vzdělání, přístupu k technickému vybavení, hnojivům a druhům semen určují produkci, obchod a spotřebu potravin.

Věděli jste?

Finská studie ukázala, že nejvíce jídla vyhodí ženy, které žijí samy.

často přispívá i sama rodina, a to i v zemích, kde je genderová rovnost na vyspělé úrovni. Norský zemědělský výzkumník [Reidun Heggem](#) totiž ukázal, že mnoho rodičů pracujících v zemědělství si myslí, že chlapci se rodí s „genem traktoru“, zatímco u dívek se předpokládá, že mají vrozený zájem o péči o zvířata. Chlapci jsou tedy považováni za nejvhodnější pro převzetí farem, které vyžadují mnoho hodin práce na traktoru. Dívky jsou naopak vnímány jako vhodnější pro „péči o zeleň.“ Předsudek, že dívky a ženy nejsou schopny řídit traktory, působí podle Heggema také jako forma implicitní diskriminace, která souvisí s nevědomým tradičním chápáním toho, co je považováno za vhodné pro muže, a co pro ženu.

Chcete o genderové dimenzi v zemědělství zjistit více a dozvědět se, jak vytvořit férovější zemědělství? Neváhejte navštívit náš nový web [Jedna velikost nestačí](#).

Příklady toho, jak gender a pohlaví ovlivňuje zemědělství

Mechanické a technologické inovace

Příklady z rozvojových zemí ukazují, že zavedení technologií bez ohledu na kulturní prostředí může mít pro ženy negativní důsledky, jako je nahrazení jejich práce nebo zvýšení pracovní zátěže, které ovlivňují jejich ekonomický stav, zdraví a kapacitu péče. Většina inovací se navíc zaměřuje na řešení technických problémů, jako je zvyšování výnosů, odolávání environmentálním problémům či obdělávání nekvalitní půdy. Takové inovace ale často nezohledňují to, jak genderové normy ovlivňují implementaci technických řešení, nebo jak implementace technických řešení ovlivní genderové

normy. V důsledku toho se inovace nemusí k ženám dostat, a proto mohou stávající nerovnosti posilovat.

Přístup k půdě

Ačkoliv jsou ženy celosvětovou páteří zemědělství, stále klesá podíl žen, které půdu vlastní, a které rozhodují o jejím využití a jejích výnosech. Ženy tak často mají k půdě přístup jen prostřednictvím hlavy rodiny, kterou je obvykle muž. Přestože tedy pracují na společné farmě úplně stejně (nebo víc), ve většině případů je to muž, kterému pozemek a hospodářské výnosy patří.

Slavné a zapomenuté

Žena, která světu přinesla Čapka: Anna Auředníčková (22. 1. 1873 – 19. 7. 1957)

Anna Auředníčková, překladatelka a prozaička, je dnes známá spíše jen v obci překladatelské, nesporný přínos její práce ovšem dokládá fakt, že za své „zásluhy o propagaci české literatury a umění v Rakousku a podporu poskytovanou českým umělcům“ jí byl v roce 1928 propůjčen československý [Řád Bílého lva](#). Ke svému povolání

se dostala z důvodů finanční nouze, když s manželem, který byl obhájcem Leopolda Hilsnera v tzv. hilsneriádě, přesídlili z důvodu rostoucího antisemitismu do Vídně. Díky jejím překladům, které zde vytvořila, se čtenáři a čtenářky v Rakousku, Německu i Švýcarsku mohli poprvé seznámit s mnoha českými autory, mezi nimiž byl právě i Karel Čapek. Kromě překladů ovšem i hodně přednášela, publikovala, spolupracovala s rozhlasem a zapojila se i do mezinárodního ženského hnutí. Do Československa se vrátila až v roce 1938, tři roky před tím, než byla z rasových důvodů transportována do koncentračního tábora v Terezíně. Po válce se k překladům a drobné publicistice pro krajany v zahraničí vrátila, postupně však upadla v zapomnění. Zbytek života až do své smrti ve svých 84 letech strávila v hmotné nouzi. I tak ale byla až roku 1990 jedinou ženou oceněnou nejvyšším státním vyznamenáním. Od narození význačné české překladatelky uplynulo 22. ledna 148 let.

Průkopnice genetiky: Mary-Claire King (27. 2. 1946)

Americká genetička Mary-Claire King způsobila ve svém oboru hned řadu revolucí. Poprvé když dokázala, že genetický materiál šimpanzů a lidí je identický z 99 %, tedy mnohem víc, než si kdokoli předtím myslel. Podruhé když jako první prokázala, že rakovinu prsu lze zdědit kvůli mutacím genu, který nazvala BRCA1. Kromě těchto úspěchů je ovšem známá i tím, že za použití genomového sekvenování odhalila oběti porušování lidských práv. V roce 1984 totiž začala v Argentině pracovat na identifikaci dětí, které byly v sedmdesátých letech 20. století během tzv. Špinavé války ukradeny z jejich rodin a nelegálně adoptovány členy vojenské diktatury. Žena, která zachránila mnoho životů a která je považována za jednu z nejdůležitějších vědkyň světa, oslavila 27. února 75. narozeniny.

„Ženy mají ve vědě tendenci řešit otázky, které překlenují mezery. Spojujeme vlákna z různých oblastí, abychom byly sjednocenější v našem myšlení.“

Mary-Claire King

přezdívkou Královna hurikánů. Tu si zasloužila během druhé světové války, kdy pracovala jako letecká inženýrka, a inspirovala tak vznik tehdy populární kreslené postavy stejného jména. Během let v ontarijské automobilce a slévárně CC&F se zase zasloužila o to, že se z Kanady stala velmoc v konstruování letadel. Její život ovšem nepatřil jen inženýrství, nýbrž byla i velkou bojovnicí za ženská práva. Podporovala ženy v jejich bojích za rovnoprávnost a rozšiřovala jejich příležitosti. V tomto úsilí pokračovala až do 70. let a změnila díky němu k lepšímu životy milionů žen v Kanadě. Od narození inspirativní ženy uplynulo 27. března 136 let.

Královna hurikánů: Elsie MacGill (27. 3. 1895 – 4. 11. 1980)

První žena na světě pyšnicí se titulem letecké inženýrky, a zároveň první Kanadanka, která získala bakalářský titul v oboru elektrotechniky. To je Elsie MacGill, známá pod

A portrait of Dr. Ilona Müllerová, a woman with short brown hair, smiling. She is wearing a dark blue cardigan over a black top, a pearl necklace, and a leopard-print skirt. The background is a warm, out-of-focus indoor setting.

Výzvy vždy ráda uchopím

Rozhovor s laureátkou Ceny Milady Paulové 2020, dr. Ilonou Müllerovou

Dr. Ilona Müllerová v Česku založila obor elektronové mikroskopie a coby vedoucí vědecké skupiny a později i Ústavu přístrojové techniky patří mezi světové špičky oboru. O tom, co považuje za vrchol své kariéry, proč technice dominují muži, ale i tom, proč se podle ní mají mladší lidé ve vědě více motivovat, se dozvíte v rozhovoru, který poskytla exkluzivně NKC.

Paní doktorko, na čem momentálně pracujete?

Již osmým rokem vedu Ústav přístrojové techniky, takže na vědu moc času bohužel nezbývá, ale přece jen se aspoň částečně v oboru držím. Založila jsem v Česku obor mikroskopie pomalými elektrony, a v této oblasti je pořád strašně moc co dělat. Teď se například zabýváme nalezením rovnováhy mezi absorpcí a desorpcí po dopadu svazků elektronů a taky elektronovou mikroskopií na velmi nízkých energiích.

Bylo pro vás získání této pozice rozhodujícím momentem vaší kariéry, nebo za přelom považujete něco jiného?

Nemyslím, že bych kdy zažila takové rozbočky a zvraty, že bych si říkala: „Tak mám jít raději tak, nebo raději tak?“ Spíš přišla nějaká výzva a můj přístup je takový, že výzvy vždy ráda uchopím. Potom teprve přemýšlím, co dál. Nemůžu tedy říct, že bych ve svém rozhodování viděla nějaké silné milníky.

Na vašem vědeckém pracovišti jste dosáhla samého vrcholu. Myslíte si, že vám k tomu pomohly určité vlastnosti?

No, já si myslím, že nejdůležitější je vydržet. I když se nedaří, tak pokračovat. Podívat se na věc z jiné strany, ale prostě nevzdat to, nepřipouštět si letargie, nebo že něco nemá smysl.

V technických oborech, jako je ten váš, stále dominují muži. Vnímáte, že se početní zastoupení žen oproti vašim začátkům změnilo?

Určitě je vyrovnanější. Třeba v našem ústavu, který je vyloženě technicky zaměřený, máme stále více velmi šikovných a velmi schopných mladých vědeckých pracovníků. Takže si myslím, že se to hodně mění.

Objevuje se váš obor a v něm řešená témata v médiích?

Myslím, že situace je dnes mnohem lepší. Dřív se mi, jako vědecké pracovníci, zdálo, že medializovat svoje výsledky je úplně zbytečné, důležité bylo je prezentovat na nějakém světovém kongresu, mít zvanou přednášku na prestižní mezinárodní konferenci. To pro mě bylo největší ocenění. Jestli o mně někdo ví v Česku, mi nepřípadalo důležité. Dnes to ale vnímám už hodně jinak. Je zásadní, aby společnost věděla, co se dělá v jednotlivých ústavech, co se dělá ve vědě.

Když hovoříme o ocenění vaší práce, Cena Milady Paulové není první ani jediná cena, kterou jste obdržela. Je pro vás tento způsob uznání práce podstatný, nebo není?

Samozřejmě mám z ocenění velkou radost, až se trochu stydím. Chápu to ale tak, že zdaleka nejde jen o mé ocenění, ale i ocenění ústavu a také Akademie, která vytváří prostředí pro to, aby lidé mohli pracovat a takových cílů dosáhnout, protože bez toho by to samozřejmě nešlo.

Určitě. Cena Milady Paulové je ocenění pro vědkyně za celoživotní přínos vědě. Považujete za důležité, aby se upozorňovalo na práci žen ve vědě?

Myslím si, že je to velmi důležité a že by tady aktivit, jako je Cena Milady Paulové, Cena L'Oreál, Česká hlava a další, mělo být opravdu víc. Zejména pro mladší lidi, lidi na vrcholu, řekněme, kolem té čtyřicítky, anebo i dřív. Vědecká práce je velmi obtížná a domnívám se, že ty ceny mohou velmi povzbudit a motivovat. Proto si myslím, že to má velký smysl.

Celý rozhovor s [dr. Ilonou Mullerovou](#) i dalšími nominovanými dámami na Cenu Milady Paulové 2020 [prof. Dagmar Juchelkovou](#) a [prof. Evou Gescheidtovou](#) si můžete přečíst na webových stránkách NKC.

Tipy týmu NKC – gender a věda

K poslechu

Žádný krteček, lulda nebo žemlička: Duo docentky prezentují výsledky svého výzkumu pomocí stand-upu.

„Jednou jsme si nachystaly konferenční příspěvek o odpůrcích sexuální výchovy. A ten se nám tak povedl a byl tak zábavný, že jsme si řikaly, že by stálo za to s tím vystupovat,“ vrací se k nápadu vytvořit stand-up dvojici socioložky Kateřina Lišková a Lucie Jarkovská. Jako Duo docentky ve vystoupeních už přes dva roky kloubí osobní příběhy, historky, a především výsledky svých bádání o genderu, sexuální výchově nebo o sexualitě v období socialismu. O tom, proč souvisí spokojené manželství s dělbou práce v domácnosti, a proč infantilní výrazy nepatří do sexuální výchovy, promluvily v [Podcastu Šeptem Radia Wave](#).

Česká antropoložka na Špicberkách: Bude mě bolet odsud odejít

Téměř dva roky žije česká antropoložka Zdeňka Sokolíčková se svým manželem a třemi dětmi na Špicberkách. Zkoumá zde, jak místní obyvatelstvo vnímá dopady klimatických změn. „Lidé, kteří zde vyrostli, mi stále vyprávějí o tom, jak během školních přestávek naskočili na sněžný skútr a vyrazili na ledovec. Ten ale ustoupil tak, že ho dnes z města jen stěží vidíte,“ sdílí výzkumnice, která potvrzuje, že Špicberky patří mezi ta místa na Zemi, jež se oteplují nejrychleji. Více o výsledcích jejího výzkumu, ale i o tom, jaké bylo stěhování z Prahy do Arktidy a přizpůsobení polární noci, se dozvíte v rozhovoru pro [Český rozhlas](#).

K poslechu

Blanka Nyklová: Poptávka po službách pro oběti domácího násilí roste

O výzkumu socioložek Blanky Nykové a Dany Moree jsme vás informovaly již několikrát. V minulosti totiž poskytly rozhovory pro mnoho tištěných i elektronických médií. Pokud ale raději posloucháte, než čtete, udělá vám radost zpráva, že se v únoru doktorky Nyková a

Moree objevily hned dvakrát v televizním vysílání. Poprvé ve [Studiu ČT24](#) České televize a podruhé ve [Snídani s Novou TV Nova](#).

Ke zhlédnutí

Ke zhlédnutí

Už žádné další Matildy: Španělská iniciativa bojuje s neviditelností vědkyň

Dokážete si představit, co by se stalo, kdyby se Albert Einstein narodil jako žena? Pravděpodobně bychom dnes nevěděli, kdo Einstein je, protože zásluhy za jeho objevy by si přivlastnil jeho mužský kolega. Tento fenomén, známý jako Matildin efekt (na počest americké sufražetky a myslitelky [Matildy Joslyn Gage](#)), upozorňuje na nespravedlnost systematického ignorování objevů výjimečných žen v celé historii. Proto španělská organizace Amit Asociación spustilo #NoMoreMatildas, hnutí, které chce vrátit všechny tyto vědkyně tam, kam patří – počínaje učebnicemi. Protože talent nemá gender. Více se dozvíte [zde](#).

#NO MORE MATILDAS

Když ženy vynalezly televizi: Nevyřčený příběh žen, které položily základy televiznímu vysílání

K přečtení

Když ženy vynalezly televizi... – málo známý příběh čtyř průkopnic ze samých počátků televize, které položily základ průmyslu, jak ho známe dnes.

Známa spisovatelka a autorka bestselleru *Seinfeldia* Jennifer Keishin Armstrong se se svou poslední tvorbou rozhodla změnit představu o tom, kdo stál za vznikem jednoho z nejsilnějších telekomunikačních médií – televize. Té v jejích počátcích věřila jen málokterá rozhlasová společnost a drahé televizní zařízení bylo navíc mimo možnosti drtivé většiny rodin. Ale čtyři ženy a na sobě nezávislé vizionářky, Irna Phillips, Gertrude Berg, Hazell Scott a Betty White, viděly v televizi příležitost, a stály tak za způsobem, jakým televizi sledujeme i dnes. Kniha *Když ženy vynalezly televizi* přináší jejich příběhy a zaznamenává zapomenutou kapitolu v historii televize a populární kultury. Více o knize se dozvíte [zde](#).

Víte o něčem zajímavém, o čem bychom podle vás měly v newsletteru informovat?
Napište nám na nkc@soc.cas.cz

Newsletter 1/2021

Čtvrtletník Newsletter vydává Národní kontaktní centrum – gender a věda Sociologického ústavu AV ČR, v.v.i. ISSN 1801–7339.

Newsletter vychází s podporou grantu Projekt sdílených činností a podporou RVO 68378025_Rozvoj výzkumné organizace_ SOÚ AV ČR

Adresa redakce: Jilská 1, Praha 1 110 00

Redakce: NKC – gender a věda

Korektury: Alena Orten

K odběru newsletteru se lze přihlásit na webových stránkách
www.genderaveda.cz

Sledovat nás můžete také na sociálních sítích:

